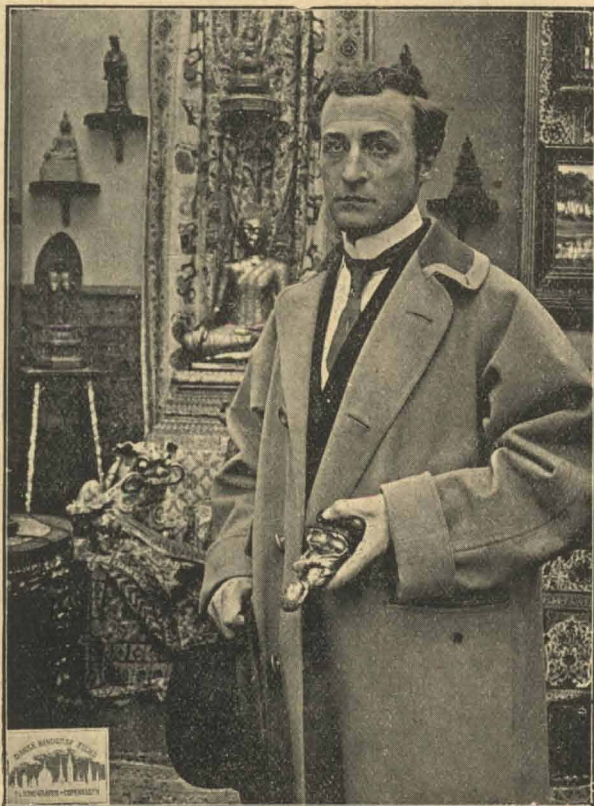

Det indiske Gudebillede

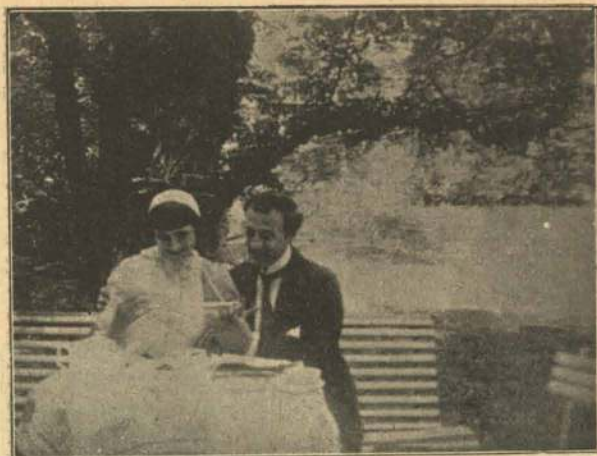
Skuespil i 3 Akter

— Dansk Kinograf-Film —

Lægen med Gudebilledet.

Udlejes med Eneret i Danmark: A/s Kinografen, Kbhvn.
Udlejes med Eneret i Norge: Kinografens Bureau, Bergen.

Den intet ondt anende Lægehustru.

Det indiske Gudebillede.

Skuespil i 3 Akter.

Dansk Kinograf-Film.

HOVEDPERSONERNE:

John Schmidt, Læge	Anton de Verdier.
Alma, hans Hustru	Alfi Zangenberg.
Dick Jackson, Politiinspektør . . .	Tronier Funder.
Mary, hans Hustru	Ellen Rassow.
Den gamle Inder	Peter Malberg,
Politi, Tjenere og Medlemmer af det hemmelige Selskab.	

Naar den berømte Læge John Schmidt tænker paa gamle Dage, kan det ikke undgaas, at hans Tanker stopper op ved et bestemt Tidspunkt i hans Liv, og han genoplever da atter i Erindringen den mærkelige Historie om det indiske Gudebillede og den Fare og Mystik, der i de Dage hvilede over hans Hus . . .

Der var sket det, at han en skønne Dag havde modtaget et Brev, der kaldte ham til en Syg. Brevet, der var ret mærkeligt affattet, lovede, at Lægen, om han indfandt sig, skulde erfare noget, der var til hans Fordel.

John Schmidt gik og fandt i det angivne Hus en dødsyng Inder. Den Syge havde ikke langt igen, og lige før han døde, betroede han Lægen et lille indisk Gudebillede, en tilsyneladende ret værdiløs Figur, men den Beundring, hvormed den Syge betragtede det, lod ane, at det havde større Værdi, end man ved første Øjekast anslog.

Men den døende føjede en Advarsel til sin Gave.

„Tag Gudebilledet,“ sagde han, „men vogt Dem for Indernes hemmelige Selskab.“

Schmidt stak den lille Gude-Figur til sig, og da den gamle havde udaandet, vilde han forlade Værelset, da han opdagede, at han ikke var alene. To Indere var ubemærket kommet til, og næppe var Schmidt ude af Døren, før der begyndte en rasende Eftersøgning af det Gudebillede, han havde taget med sig.

Billedet var ikke til at finde, og de to Indere, der var sendt af det hemmelige Selskab, vendte tilbage med uforrettet Sag.

Skuffelsen var stor, men Billedet skulde skaffes, og Selskabets Medlemmer aflagde en højtidelig Ed paa, at de vilde finde Gudebilledet.

Haanden paa Portiøren.

Dr. Schmidt var imidlertid vendt hjem og tænkte ikke særligt over Historien. Han viste sin Kone det ny erhvervede Gudebillede og stillede det i sit Værelse sammen med andre orientalske Nipsgenstande.

Lægens gode Ven, Politiinspektør Jackson, kom netop paa Besøg, og Schmidt fortalte ham Historien.

Jackson var klar over, at dette kunde blive en betydelig farligere Historie, end Schmidt tænkte sig, og Beviset herfor fik de straks i Hænde.

Det hemmelige indiske Selskab, der var klar over, at Dr. Schmidt havde Gudebilledet, havde sendt et af sine Medlemmer til hans Hus.

Da Tjeneren lukkede op, lod den fremmede som om han fik et Krampeanfald, og Tjeneren ilede ind efter Lægen. Schmidt kom til og gik derpaa ind i et andet Værelse for at hente Medicin, men næppe var han ude af Døren, før Inderen smuttede ind i hans Arbejdsværelse og nærmede sig det Sted, hvor det lille Gudebillede stod.

Jackson var imidlertid blevet tilbage i Stuen, og han var straks klar over Situationen. Han tog et kraftigt Tag i Tyvens Nakke, og holdt ham fast, til Schmidt kom ind. Fyren bad ynkeligt for sig, og de besluttede at lade ham løbe, men for en Sikkerheds Skyld laasede nu Schmidt Gudebilledet inde i sit Skab.

Rustningen blev levende.

Næste Aften begyndte Kampen om Gudebilledet igen.

I Dr. Schmidts Hjem var Tjeneren alene, og paa sit Værelse besluttede han at tage sig en god Portvins-Opstrammer. Han havde ogsaa skænket sig det første Glas op, da han syntes at høre Støj i Huset og gik ned. Næppe var han ude af Døren, før to Indere sprang ind af Vinduet for atter at forsvinde paa samme gaadefulde Maade, som de var kommet.

Da Tjeneren kom tilbage, stak han Glasset ud, men straks efter overmandedes han af en stærk Søvn.

Han havde drukket Indernes Sovepulver.

Dr. Schmidt og Frue vendte hjem uden at ane Uraad.

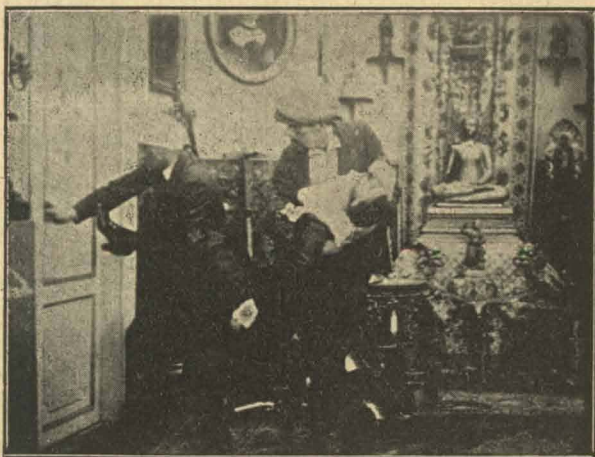
Straks efter modtog Schmidt et Brev fra Jackson, der bad ham komme straks, da Fru Jackson var blevet syg, og skønt det var sent, tog Lægen af Sted.

Fru Schmidt var ikke særlig bange af sig, men følte sig dog lidt beklemt i det store Hus og ringede derfor paa Tjeneren, — men forgæves. Hun begav sig nu ovenpaa og fandt her Jack sovende og umulig at faa vækket.

Nu blev hun med ét alvorlig angst og ilede atter ned under og ind i Mandens Værelse, hvor Telefonen be- fandt sig.

Men netop som hun tog Telefonen, greb en isnende Rædsel hende; thi se, paa Portiererne viste sig pludselig en Haand — en krum, langfingret Inderhaand.

Fru Schmidt vidste, hvor hendes Mand gemte sin Revolver, og hun havde Aandsnærværelse nok til at gribe den, og idet Inderen viste sig helt, sigtede hun paa ham og truede med at trykke af.

Fruen overmandes.

Dog kun et Øjeblik havde hun Fordelen paa sin Side. Pludselig lagde en Jernhaand sig paa hendes Arm og slog Revolveren fra hende. Den Ridderrustning, der stod i Værelset, var pludselig blevet levende og afgjorde Kampen til Fjendens Fordel.

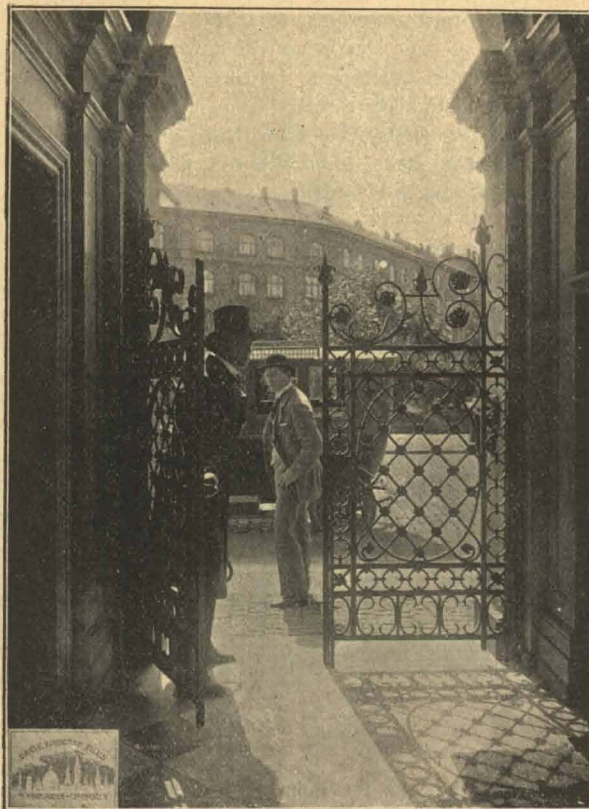
Et Øjeblik efter var hun bundet og kneblet og blev nu i største Hast ført af Sted som Gidsel til det hemmelige Selskabs Hus, og da hendes Mand, der ved Ankomsten til Jacksons Hus havde opdaget, at Brevet var falsk, ildomt vendte tilbage, fandt han ingen Steder sin Hustru.

Jackson ringede straks Politiet op, og ledsaget af en mindre Politistyrke begav de sig til det hemmelige Selskabs Hus, som Avtoriteterne længe havde haft i Kikkerten.

Inderen, der aabnede Døren, blev hurtig overmandet, men førend det lykkedes dem at trænge ind i Bygningens Indre, var Fru Schmidt gennem en hemmelig Dør bragt ind i et skjult Værelse.

Politiet fandt derfor Buret tomt, men Indernes Fører havde efterladt en Seddel med følgende Indhold:

„Dr. Schmidt maa i Morgen Kl. 1 Nat alene og medtagende Gudebilledet give Møde her. I modsat Fald vil han ikke faa sin Hustru at se mere.“

„Kom hurtigt!“

Planen fuldført.

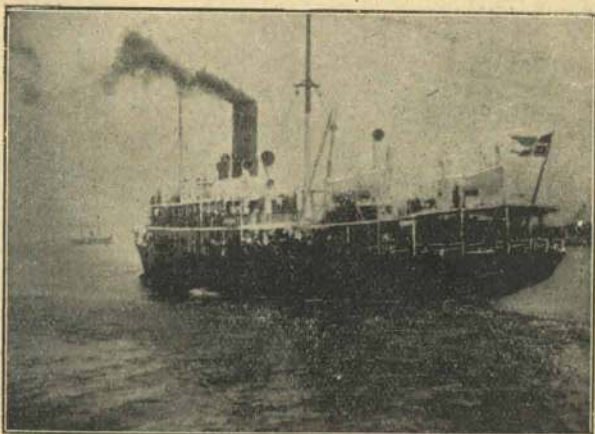
Med denne Skrivelse som eneste Resultat maatte de forlade Huset.

Dr. Schmidt var imidlertid fast besluttet paa at give

Møde i det hemmelighedsfulde Hus paa den fastsatte Tid, og næste Nat begiver han sig paa Vej med Gudebilledet i Lommen.

Han blev lukket ind i det samme Værelse, hvortil han naaede den foregaaende Dag, og medens han venter her og sørger for at have Revolveren klar, betragter Indernes Fører ham fra det hemmelige Værelse gennem et Maleri, hvor Lærredet kan rulles op.

Den hemmelighedsfulde Mand træder nu ind, og med Bind for Øjnene føres John Schmidt ind ved Siden af, hvor han genfinder sin Hustru.

Udvist af Landet.

Gudebilledet, der for ham ingen Værdi har, har han afleveret, og Inderne har nu naaet deres Maal.

Det samme har imidlertid ogsaa Politiet gjort, thi Jackson har gemt sig i Huset, og gennem det samme Maleri, der før tjente Inderne som Kighul, har han vaaget over Hr. og Fru Schmidts Liv.

Da disse atter føres ud, myldrer Politiet pludselig frem og præsenterer de overraskede Indere en Udvisningsordre.

Og saadan endte dette Eventyr for Dr. Schmidt.

Det hele staar nu for ham som en Drøm, men det kostbare Halsmykke, som det hemmelige Selskab sendte hans Kone, før de forlod Landet, var dog et synligt og saare behageligt Vidnesbyrd om, at det havde været Virkelighed.

